

אולם מסקנת הגמרא, שלדעת רבי יהודה אין חילוק בין מעיין חדש למעיין ישן, ושני אלו משקים מהם לשדה בית השלחין ולא לשדה בית הבעל, ומשנתנו היא דעת רבי יהודה.

ה. דעת רבי אלעזר בן עזריה.

לדעת רבי אלעזר בן עזריה, אמנם התירו להשקות בחולו של מועד, בדבר שאין בו טורח, וכדי להציל מהפסד. אלא שהוא מחמיר יותר מרבי יהודה ומשנתנו, שלדעת רבי יהודה ומשנתנו, כל שאין בו טורח עכשיו, מותר לעשותו, אף כשיש לחוש שיהיה בו טורח אחר כך, כגון להשקות ממעיין חדש, שיש לחוש שיפול, ורבי אלעזר בן עזריה אומר, שמאחר שיש חשש שיבואו בו לידי טורח, אסור, ולכן אין להשקות ממעיין חדש, ורק ממעיין ישן מותר להשקות.

הרווחה		הצלה מהפסד		
בטורח	בלא טורח	בטורח	בלא טורח	
אסור	אסור	אסור	מותר	משנתנו
	אסור	יתכן שמתיר	מותר	ראב"י
	מותר		מותר	רבי מאיר
	אסור	אסור	מותר	רבי יהודה
			ממעין ישן ולא מחדש	ראב"ע

המנכש עשבים והמשקה מים לזרעים

המנכש הוא זה שתולש עשבים רעים מבין הגידולים הטובים, ובכך הגידולים הטובים גדלים טוב יותר. והמשקה מים לזרעים, הוא הנותן מים על שרשי הגידולים שבארץ כדי שייגדלו.

ולדברי הכל, שני הדברים הללו, העושה אותם בשבת, הרי זה מחלל שבת, שעשה מלאכה האסורה בשבת. אבל נחלקו חכמים, בכלל איזו מלאכה הדברים הללו^א.

^א ומנכש אינו תולדת קוצר, שאינו מתכוין ליטול העשבים, אלא לתקן עשבים הטובים שבשדה. [עיי רש"י].